

**ŠANGHAIN JA TAIJUANIN KUKISTUMISEN JÄLKEEN
JAPANILAISIA ANASTAJIA VASTAAN KÄYTÄVÄSSÄ
SODASSA MUODOSTUNUT TILANNE JA SIITÄ
JOHTUVAT TEHTÄVÄT**

(12. marraskuuta 1937)

Teesit alustukseen, jonka Mao Tse-tung piti puolueen aktiivijäsenten kokouksessa Jenanissa marraskuussa 1937. Puolueen oikeisto-opportunistiset ainekset lähtivät heti taistelemaan näissä teeseissä esitettyä linjaa vastaan, ja vasta Keskuskomitean kokouksessa lokakuussa 1938 tämä oikeistolaisuus oleellisesti voitettiin.

I

**Nykyinen tilanne — siirtyminen toispuolisesta sodasta
yleiseen sotaan japanilaisia anastajia vastaan**

1. Me kannatamme kaikenlaista sotaa japanilaista imperiaalisuutta vastaan, vaikka se olisi toispuolinenkin, sillä se on edistysaskel vastarinnattomuuteen verraten, koska sillä on vallankumouksellinen luonne ja koska sitä käydään isänmaan puolustuksen tähden.

2. Olemme kuitenkin jo kauan sitten osoittaneet (Jenanissa tämän vuoden huhtikuussa pidetyssä puolueen aktiivijäsenten kokouksessa, yleiskiinalaisessa puoluekonferenssissa touko-

kuussa ja Keskuskomitean Poliittisen toimikunnan päätöksessä tämän vuoden elokuussa) ¹, että toispuolinen sota japanilaisia anastajia vastaan, ts. sota, jota hallitus käy pelkästään omilla voimillaan, vetämättä kansanjoukkoja siihen mukaan, johtaa väistämättä tappioon, koska se ei ole todellista kansallis-vallankumouksellista sotaa, kansanjoukkojen sotaa.

3. Me kannatamme todellista kansallis-vallankumouksellista sotaa, joka edellyttää kansan yleistä liikekannallepanoa, toisin sanoen yleistä sotaa japanilaisia anastajia vastaan, sillä vasta sellaisesta sodasta tulee kansanjoukkojen sota ja vain sellaisessa sodassa me voimme suojata isänmaan.

4. Vaikka kuomintangin kannattama toispuolinenkin sota japanilaisia anastajia vastaan on kansallista sotaa ja luonteeltaan vallankumouksellista, niin sen vallankumouksellisuus on varsin rajoitettua. Toispuolisen sodan käynti johtaa väistämättä tappioon: sellaisessa sodassa on täysin mahdotonta suojata isänmaata.

5. Tässä onkin periaatteellinen ero kommunistisen puolueen katsantokannan ja kuomintangin nykyisen katsantokannan välillä japanilaisia anastajia vastaan käytävää sotaa koskevassa kysymyksessä. Jos kommunistit unohtavat tämän eron periaatteellisen luonteen, he eivät voi johtaa oikein sotaa, he eivät kykene voittamaan sen kuomintangilaista toispuolisuutta ja luisivat periaatteettomalle kannalle, alentaen kommunistisen puolueen kuomintangin tasolle. Siten he tekevät rikoksen kansallis-vallankumouksellisen pyhän sodan ja isänmaan puolustuksen tehtäviä kohtaan.

6. Todellisessa kansallis-vallankumouksellisessa sodassa, ts. yleisessä sodassa japanilaisia anastajia vastaan on toteutettava kommunistisen puolueen esittämää, 10 kohtaa käsittävää »Japanille tehtävän vastarinnan ja isänmaan pelastamisen ohjelmaa» ja saatava sellainen hallitus ja sellainen armeija, jotka toteuttavat täydellisesti tätä ohjelmaa.

7. Šanghaiin ja Taijuanin kukistumisen jälkeen muodostunut tilanne on seuraavanlainen:

a) pohjois-Kiinassa ovat kuomintangin johtaman säännöllisen armeijan sotatoimet jo päättyneet, ja kommunistisen puolueen johtama sissisota on tullut merkitykseltään tärkeimmäksi. Kiangsun ja Tšekiangin maakuntien alueella on kuomintangin joukkojen rintama murrettu ja japanilaiset anastajat hyökkäävät Nankingin suuntaan ja Jangtse-joen vartta. On käynyt selväksi, että kuomintangin toispuolisella sodalla japanilaisia anastajia vastaan ei kauan pidetä puolia;

b) Kiinalle annettava apu, josta Englannin, USA:n ja Ranskan hallitukset imperialistisia etujaan ajaessaan puhuvat, rajoittuu yhä vieläkin sanoissa ilmaistuun myötätuntoon, mutta mitään todellista apua ne eivät anna;

c) saksalaiset ja italialaiset fasistit auttavat kaikin voimin japanilaista imperialismia;

d) kuomintang ei halua vieläkään tehdä muutoksia yhden puolueen diktatuurin politiikkaansa ja kansaan nähden noudattamaansa sanelupolitiikkaan, jonka pohjalla se käy toispuolista sotaansa japanilaisia anastajia vastaan.

Sellainen on tilanteen toinen puoli.

Toisaalta on käynyt selville, että:

a) kommunistisen puolueen ja 8. armeijan vaikutus leviää erittäin laajalle ja nopeasti. Niiden maine kansakunnan pelastajina kiirii kautta koko maan. Kommunistinen puolue ja 8. armeija ovat vakaasti päättäneet käydä sissisotaa pohjois-Kiinassa suojatakseen sillä tavoin koko maan ja pidättääkseen japanilaisten anastajien hyökkäystä keski- ja luoteis-Kiinaan;

b) kansanjoukkojen liike on kehittynyt jonkin verran laajemmaksi;

c) kansallinen porvaristo vasemmistuu;

d) kuomintangissa kasvavat nykyisen asiantilan muuttamista puoltavat voimat;

e) maailman kansojen liike Japania vastaan ja Kiinan auttamiseksi laajenee;

f) Neuvostoliitto valmistautuu antamaan Kiinalle reaalista apua.

Sellainen on tilanteen toinen puoli.

8. Näin ollen elämme nykyisin aikaa, jolloin ollaan siirtymässä toispuolisesta sodasta yleiseen sotaan japanilaisia anastajia vastaan. Edellinen ei voi enää jatkua eikä jälkimmäinen ole vielä alkanut. Tämä on hyvin kriittinen välivaihe, siirtymäkausi.

9. Tällä siirtymäkaudella voi toispuolisen sodan kehitys Kiinassa lähteä kulkemaan jotakin kolmesta seuraavasta suunnasta.

Ensimmäinen suunta on toispuolisesta sodasta luopuminen ja sen muuttaminen yleiseksi sodaksi. Se on kansan valtavan enemmistön vaatimus, mutta kuomintang ei uskalla siihen vielä ryhtyä.

Toinen suunta on luopuminen japanilaisia anastajia vastaan käytävästä sodasta kokonaan ja sen vaihtaminen antautumiseen. Se on japanilaisten rosvojen, kansallisten pettureiden ja japanilaisystävällisten aineiden vaatimus, mutta se saa vastaansa Kiinan kansan valtavan enemmistön.

Kolmas suunta on sota japanilaisia anastajia vastaan ja sen rinnalla ilmenevä antautumiskanta. Näin voi käydä sen johdosta, että japanilaiset rosvot, kiinalaiset kansalliset petturit ja japanilaisystävälliset ainekset, jotka eivät pysty kehittämään asioita toiseksi mainittuun suuntaan, rupeavat siitä syystä toteuttamaan kavalia suunnitelmiaan Kiinan japanilaisvastaisen rintaman hajoittamiseksi. Nykyisin he valmistelevat touhukkaasti tätä pelisiirtoa. Sellainen vaara on varsin reaalinen.

10. Nykyisin muodostuneesta tilanteesta päätellen ovat niin kotimaassa kuin kansainväliselläkin areenalla vallitsevina tekijät, jotka eivät salli antautumiskannan edustajien saada yli-

otetta. Nämä tekijät ovat Japanin suuntaus Kiinan täydelliseen orjuuttamiseen, mikä pakottaa Kiinan käymään sota; kommunistisen puolueen ja 8. armeijan olemassaolo; Kiinan kansan vaatimukset; Englannin, USA:n ja Ranskan pelko siitä, että kuomintangin antautuminen vahingoittaa niiden etuja; Neuvostoliiton olemassaolo ja sen Kiinaan nähden noudattama avunantopoliitikka; Kiinan kansan Neuvostoliittoon kohdistamat hartaat toiveet (eivätkä nämä toiveet ole turhia) jne. Jos kaikkia näitä seikkoja käytetään oikein, niin meidän onnistuu päästä voitolle sekä niistä tekijöistä, jotka kannustavat antautumiseen ja rintamamme hajoittamiseen, että myös niistä tekijöistä, jotka pidättävät maata toispuolisen sodan vaiheessa.

11. Näin on siis olemassa sellainen näköala, että toispuolisesta sodasta siirrytään yleiseen sotaan. Taistelu tämän näköalan puolesta on Kiinan Kommunistisen puolueen kaikkien jäsenten, kuomintangin kaikkien edistyksellisten aineiden ja koko Kiinan kansan yhteinen ja kaikkein tärkein tehtävä.

12. Nyt on Kiinan japanilaisia anastajia vastaan käymässä kansallis-vallankumouksellisessa sodassa alkanut vakava kriisi. Tämä kriisi voi pitkittyä, mutta se voidaan voittaakin verraten pian. Ratkaisevia tekijöitä tässä ovat: Kiinassa itsessään — yhteistyö kuomintangin ja kommunistisen puolueen välillä, käänne kuomintangin politiikassa tämän yhteistyön pohjalla; työläis- ja talonpoikaisjoukkojen voima; Kiinan ulkopuolella — apu Neuvostoliitolta.

13. Kuomintangin poliittinen ja järjestöllinen uudistaminen on välttämätön, ja mahdollisuus tällaiseen uudistamiseen on olemassa ². Tämän mahdollisuuden tarjoavat ennen kaikkea se painostus, jota Japani harjoittaa Kiinaa vastaan, kommunistisen puolueen noudattama yhteisrintamapoliitikka, Kiinan kansan vaatimukset sekä puolueensa uudistamista kannattavien voimien kasvu kuomintangin keskuudessa. Meidän on saatava kuomintang suorittamaan tuo uudistaminen, johon hallituksen

ja armeijan uudestijärjestelyn tulee perustua. Tähän uudistamiseen tarvitaan tietenkin kuomintangin Toimeenpanevan Keskuskomitean suostumus. Me puolestamme vain ehdotamme sellaista uudistusta.

14. Hallituksen uudestijärjestelystä. Olemme ehdottaneet suuntautumista väliaikaisen Kansalliskokouksen koollekutsumiseen, mikä myös on välttämätöntä ja mahdollista. Tähänkin uudestijärjestelyyn tarvitaan epäilemättä kuomintangin suostumus.

15. Armeijan uudestijärjestely merkitsee uuden armeijan luomista ja vanhan järjestämistä uudella tavalla. Jos puolen vuoden tai vuoden kuluessa onnistutaan luomaan 250.000—300.000 miestä käsittävä armeija, jossa vallitsee uusi poliittinen henki, niin japanilaisia anastajia vastaan käytävän sodan taistelukentillä tapahtuu murros. Tämä uusi armeija vaikuttaa kaikkiin vanhoihin armeijoihin ja on niitä yhdistävänä sementtinä. Se on se pohja, joka sotilaallisessa suhteessa takaa siirtymisen strategiseen vastahyökkäykseen japanilaisia anastajia vastaan. Tähänkin uudestijärjestelyyn tarvitaan kuomintangin suostumus. 8. armeijan tulee olla malliesimerkkinä tässä uudestijärjestelyssä. Itsensä 8. armeijan miesvahvuutta on lisättävä.

II

**On taisteltava antautumiskantaa vastaan niin puolueessa
kuin koko maassakin**

**Puolueessa on taisteltava luokka-
antautumiskantaa vastaan**

16. Tšen Tu-hsiun antautumislinja vuonna 1927 johti vallankumouksen tappioon. Eikä yksikään kommunisti saa unohtaa tuota historian veristä opetusta.

17. Ennen Lukoutsiaon tapahtumia oli puolueen keskuudessa päävaarana meidän japanilaisvastaisen kansallisen yhteisrintaman linjallemme »vasemmisto»-opportunisti, ts. lahkolaismainen sulkeutuneisuus. Tämän selittää pääasiassa se seikka, että kuomintang ei vielä silloin tehnyt vastarintaa japanilaisille anastajille.

18. Lukoutsiaon tapahtumien jälkeen ei päävaara puolueen keskuudessa ole enää »vasemmistolainen» lahkolaisuus, vaan oikeisto-opportunisti, ts. antautumiskanta. Tämän selittää pääasiassa se, että kuomintang on jo alkanut tehdä vastarintaa japanilaisille anastajille.

19. Jo huhtikuussa puolueen aktiivijäsenten kokouksessa Jenanissa, toukokuussa Yleiskiinalaisessa puoluekonferenssissa ja varsinkin elokuussa Keskuskomitean Poliittisen toimikunnan neuvottelukokouksessa (Lotšuanin neuvottelukokous) me esitimme kysymyksiä: johtaako proletariaatti porvaristoa vai porvaristo proletariaattia yhteisrintamassa? Kulkeeko kuomintang kommunistisen puolueen edellä vai kommunistinen puolue kuomintangin edellä. Päivänpoliittisten konkreettisten tehtävien kannalta katsoen tämä kysymys merkitsee: onko kuomintang kohotettava meidän 10 kohtaa käsittävän ohjelmamme, »Japanille tehtävän vastarinnan ja isänmaan pelastamisen ohjelman» tasolle, japanilaisia anastajia vastaan käytävään yleiseen sotaan, jota kommunistinen puolue vaatii, vai onko kommunistinen puolue madallettava kuomintangilaisen tilanherrain ja porvariston diktatuurin ja toispuolisen sodan tunnustamisen tasolle.

20. Miksi nämä kysymykset pitää esittää noin kärkevästi? Siihen on seuraavia syitä.

Toisaalta, kiinalaisen porvariston sopuileva luonne, kuomintangin reaalinen ylivoima, parhaavat ja loukkaavat hyökkäilyt kommunistista puoluetta vastaan kuomintangin Toimeenpanevan Keskuskomitean kolmannen kokouksen julistuksessa ja

päätöslauselmissa sekä äänekäs kiljunta niin sanotusta »luokka-taistelun lopettamisesta»; kuomintangin hartaat toiveet »kommunistisen puolueen antautumisesta» ja laaja propaganda tästä aiheesta; Tšiäng Kai-šekin yritykset alistaa kommunistinen puolue valvontaansa; Punaisen armeijan rajoittamiseen ja heikentämiseen tähtäävä kuomintangin politiikka; japanilaisille anastajille tehtävän vastarinnan kansanvaltaisten tukialueiden rajoittamiseen ja heikentämiseen tähtäävä kuomintangin politiikka; kuomintangin puoluekursseilla heinäkuussa Lušanissa³ esitetty kavala suunnitelma »kommunistisen puolueen voimien supistamiseksi kahdella viidesosalla japanilaisia anastajia vastaan käytävän sodan kestäessä»; kuomintangin yritykset houkutella kommunistisen puolueen johtavia työntekijöitä helpon kohoamisen ja rikastumisen, joutilaan ja hauskan toimeentulon näköaloilla; eräiden pikkuporvariston radikaalisten ainesten (esimerkiksi Tšiäng Nai-tšin⁴) poliittinen antautuminen jne.

Toisaalta ovat syyt seuraavanlaisia: kommunistisen puolueen jäsenten erään osan jälkeenjääneisyys teoreettisen koulutuksen alalla; monilta kommunisteilta puuttuva kokemus kahden puolueen yhteistyöstä Pohjoisen sotaretken aikana; puolueessamme oleva melkoinen pikkuporvarillinen kerrostuma; puolueen jäsenten erään osan haluttomuus viettää entisenlaista ankaraa taistelijan elämää; taipumukset periaatteettomaan sopeutumiseen kuomintangin yhteisrintamassa; uusien militarististen pyrkimysten ilmeneminen 8. armeijassa; kysymyksen herääminen kommunistisen puolueen osallistumisesta kuomintangilaisiin vallanelimiin; mukautumisilmiöt japanilaisille anastajille tehtävän vastarinnan demokraattisilla tukialueilla jne.

Edellä lueteltujen kahdenlaisten vakavien seikkojen johdosta on asetettava kärkevästi kysymys siitä, kuka tulee ketä johtamaan, on päättävästi taisteltava antautumiskantaa vastaan.

21. Viime kuukausien kuluessa, varsinkin japanilaisia anastajia vastaan käytävän sodan alusta lähtien, ovat kommunis-

tisen puolueen Keskuskomitea ja kaikki sen järjestöt käyneet määrätietoista ja päättävää taistelua tuollaisia antautumismielialoja vastaan ja ovat ryhtyneet välttämättömiin toimenpiteisiin niiden mahdollista ilmenemistä vastaan tulevaisuudessa, eikä tämä taistelu ole ollut tuloksetonta:

kommunistien osallistumisesta vallan elimiin on Keskuskomitea lähettänyt päätösluonnoksen⁵;

8. armeijassa on aloitettu taistelu uusia militaristisia pyrki- myksiä vastaan. Nämä pyrkimykset ilmenevät siinä, että Punaisen armeijan uudestijärjestelyn jälkeen eivät eräät henki- löst halua alistua ehdottomasti kommunistisen puolueen johtoon, tavoittelevat henkilökohtaista mainetta, pitävät kunnia-asiana saada nimityksensä kuomintangilta (ts. kohota virkaauralla) jne. Vaikka näiden uusien militarististen pyrkimysten juuret (kommunistisen puolueen madaltaminen kuomintangin tasolle) ja niiden seuraukset (irroittuminen joukoista) ovat samat kuin vanhoillakin militaristisilla pyrkimyksillä, jotka ilmenevät sel- laisena menettelynä kuin pahoinpitely, haukkuminen, kurinrik- komukset jne., niin sikäli kuin uudet militaristiset pyrkimykset ovat ilmaantuneet kuomintangin ja kommunistisen puolueen yhteisrintaman kaudella, ne muodostuvat erittäin vaarallisiksi ja vaativat senvuoksi erityistä huomiota ja päättävää taistelua niitä vastaan. Nyt olemme jo muodostaneet uudelleen poliit- tisen komissaarikunnan, joka kuomintangin sekaantumisen joh- dosta oltiin vähällä lakkauttaa ja palauttaneet ennalleen poliit- tisten osastojen nimet, jotka niinkään kuomintangin sekaantumisen johdosta oltiin muuttamaisillaan poliittisen koulutuksen osastoiksi. Olemme esittäneet ja toteutamme päät- tävästi uutta strategista periaatetta itsenäisestä ja riippumat- tomasta sissisodan käynnistä vuoristoseuduilla, mikä pääasiassa varmistaa 8. armeijan menestyksen niin sotatoimissa kuin sen suorittamassa työssäkkin. Olemme torjuneet kuomintangin vaa- timuksen omien jäsentensä lähettämisestä 8. armeijan johto-

paikoille ja pitäneet kiinni periaatteesta, että kommunistinen puolue johtaa jakamattomasti 8. armeijaa. Japanilaisille anastajille tehtävän vastarinnan vallankumouksellisilla tukialueilla on nostettu esiin periaate »riippumattomuus ja itsenäisyys yhteisrintamassa», tehty loppu kallistumisesta »parlamentarismiin»⁶ (kysymys ei tietenkään ole II Internationalen parlamentarismista; sellaista parlamentarismia ei Kiinan Kommunistisessa puolueessa ole), käydään sitkeätä taistelua rosvoja, vihollisvakoojia ja tuholaisaineksia vastaan;

Sianissa on tehty loppu periaatteettomasta mukautumisesta suhteissa kuomintangin ja pantu joukkoliike uudelleen käyntiin;

suunnilleen samoin on tehty Kansun maakunnan itäosassa;

Sanghaissa on tuomittu Tšiang Nai-tšin kanta — »vähemmän kehoituksia, enemmän ehdotuksia» — ja ryhdytty lopettamaan periaatteetonta mukautumislinjaa kotimaan pelastamiseen suuntautuvassa isänmaallisessa liikkeessä;

Etelän sissialueilla (nämä alueet ovat osa meidän saavutuksiamme kymmenvuotisissa verisissä taisteluissa kuomintangia vastaan, ne ovat japanilaisia anastajia vastaan käytävän sodan strategisia tukikohtia etelämaakunnissa; ne ovat se voima, jonka kuomintang vielä Sianin tapahtumien jälkeenkin yritti tuhota »marssiensa» voimalla ja joita se yritti heikentää Lukoutšiaon tapahtumien jälkeen pyrkiessään »houkuttelemaan tiikeriä vuorilta») me olemme keskittäneet huomiomme siihen, että 1) ei sallittaisi sissivoimien keskittämistä yhteen kohtaan (kuomintangin mieliksi, koska se vaatii näiden tukialueiden lopettamista), muuten kuin tietyillä ehdoilla; 2) ei päätettäisi sinne kuomintangin nimittämiä henkilöitä; 3) varoitettaisiin Ho Mingia kohdanneen katastrofin toistumisen mahdollisuudesta, ts. vaarasta joutua saarroksiin ja kuomintangin joukkojen riisumiksi aseista⁷;

viikkolehti »Tsefang tšoukanin»⁸ palstoilla on herkeämättä harjoitettu antautumiskannan ankaraa arvostelua.

22. Jotta voitaisiin sitkeästi käydä sotaa japanilaisia anastajia vastaan ja saavuttaa lopullinen voitto, jotta toispuolinen sota muutettaisiin yleiseksi sodaksi, on päättävästi noudatettava japanilaisvastaisen kansallisen yhteisrintaman linjaa, laajennettava ja lujitettava yhteisrintamaa. Minkäänlaiset kuomintangin ja kommunistisen puolueen yhteisrintaman hajottamiseen tähtäävät esiintymiset eivät ole luvallisia. On edelleenkin ryhdyttävä ehkäisytöimenpiteisiin »vasemmistolaisista» lahkolaismaista sulkeutuneisuutta vastaan. Samalla on kuitenkin välttämätöntä kaikessa yhteisrintaman puitteissa suoritettavassa työssä toteuttaa järkähtämättä puolueemme riippumattomuuden ja itsenäisyyden periaatetta. Meidän yhteisrintamamme kuomintangin ja jokaisen muun ryhmän kanssa perustuu tietyn ohjelman toteuttamiseen; ilman tätä perustaa ei voi olla minkäänlaista yhteisrintamaa yhteistyön muuttuessa periaatteettomaksi toiminnaksi ja antautumiskannan ilmaukseksi. Tämän vuoksi »riippumattomuus ja itsenäisyys yhteisrintamassa»-periaatteen selittäminen, toteuttaminen ja järkähtämätön noudattaminen on keskeinen rengas niiden tehtävien ketjussa, jotka takaavat voiton japanilaisia anastajia vastaan käytävässä kansallis-vallankumouksellisessa sodassa.

23. Millaisten tavoitteiden vuoksi me niin toimimme? Toisaalta me asetamme tavoitteeksemme jo valloittamiemme asemien säilyttämisen. Ne ovat meidän strategisia lähtöasiamme; jos ne menetetään, ei muusta kannata puhuakaan. Mutta päätavoitteemme on kuitenkin toinen; asemiemme laajentaminen, aktiivisen tehtävän toteuttaminen — monimiljoonisten joukkojen liikkeelle saaminen osallistumaan japanilaisvastaiseen kansalliseen yhteisrintamaan, japanilaisen imperialismin nujertamiseksi. Asemien säilyttäminen liittyy erottamattomasti niiden laajentamiseen. Viime kuukausina ovat

entistä laajemmat pikkuporvariston vasemmistosiiven joukot liittyneet yhteen meidän vaikutuksestamme. Kuomintangin leirissä kasvavat ne voimat, jotka kannattavat puolueensa uudistumista, kansanjoukkojen taistelu Šansin maakunnassa laajenee ja monin paikoin on syntynyt puolueen järjestöjä.

24. On kuitenkin ymmärrettävä selvästi, että koko maan mitassa on puoluejärjestömme vielä toistaiseksi heikko, hyvin heikkoja ovat myös joukkojärjestöt. Työläisten ja talonpoikien valtaosa on vielä järjestymätöntä. Kaikki tämä johtuu toisaalta kuomintangin vaino- ja sortopolitiikasta, toisaalta siitä, että me itse emme ole vielä tehneet työtä tähän suuntaan tai olemme tehneet sitä riittämättömästi. Siinä on puolueemme perusheikkous nykyisessä kansallis-vallankumouksellisessa sodassa japanilaisia anastajia vastaan. Ellei tätä heikkoutta voiteta, on mahdotonta saavuttaa voittoa japanilaisesta imperialismista. Tämän päämäärän saavuttamiseksi on aivan välttämätöntä toteuttaa periaatetta »riippumattomuus ja itsenäisyys yhteisrintamassa», on aivan välttämätöntä voittaa antautumiskanta, toisin sanoen — periaatteeton mukautumiskanta.

**Maassa on taisteltava kansallista
antautumiskantaa vastaan**

25. Puhuimme edellä luokka-antautumiskannasta. Sellainen antautumiskanta pyrkii sopeuttamaan proletariaattia porvarilliseen reformismiin ja porvariston epäjohtonmukaisuuteen. Ellei tätä taipumusta voiteta, ei voida käydä voitokkaasti kansallis-vallankumouksellista sotaa japanilaisia anastajia vastaan, ei voida muuttaa toispuolista sotaa yleiseksi sodaksi, ei saada isänmaata suojatuksi.

On kuitenkin vielä eräs antautumiskannan laji — kansallinen antautumiskanta. Se pyrkii sopeuttamaan Kiinaa japanilaisen imperialismiin etuihin, uhkaa tehdä Kiinasta japanilaisen impe-

rialismin siirtomaan, koko Kiinan kansasta siirtomaajoukkoja. Nykyisin on tätä taipumusta esiintynyt japanilaisvastaisen kansallisen yhteisrintaman oikeistosiiven riveissä.

26. Japanilaisvastaisen kansallisen yhteisrintaman vasemmistosiiven muodostavat kommunistisen puolueen johtamat kansanjoukot: proletariaatti, talonpoikaisto ja kaupunkien pikkuporvariston joukot. Meidän tehtävänä on tämän siiven laajentaminen ja lujittaminen kaikin voimin. Tämän tehtävän täyttämisen on perusehto kuomintangin uudestijärjestelylle, hallituksen uudestijärjestelylle, armeijan uudestijärjestelylle, se on perusehto yhtenäisen demokraattisen tasavallan luomiselle, toispuolisen sodan muuttamiselle yleiseksi sodaksi, se on perusehto japanilaisen imperialismin nujertamiselle.

27. Keskustan japanilaisessa kansallisessa yhteisrintamassa muodostavat kansallinen porvaristo ja pikkuporvariston huippukerros. Osa porvaristoa, jonka äänitorvena ovat Šanghain suurlehdet, on vasemmistunut⁹; osa »Fuhsingše-yhdistystä alkaa horjua; myös osa »Si-si«-liittoa horjuu¹⁰. Japanilaisia anastajia vastaan käytävään sotaan osallistuneet armeijat ovat saaneet vakavan opetuksen, ja jotkut niistä ovat aloittaneet uudestijärjestelyn tai valmistautuvat siihen. Meidän tehtävänä on saada aikaan vasemmistuminen ja käänne keskustan asenteessa.

28. Japanilaisvastaisen kansallisen yhteisrintaman oikean siiven muodostavat suuret tilanherrat ja suurporvaristo. Tämä on kansallisen antautumiskannan pääpesäke. He pelkäävät sodan tuottavan vahinkoa heidän omaisuudelleen, ja samalla he pelkäävät kansanjoukkojen nousua; antautumismielialat ovat heidän keskuudessaan väistämättömiä. Monet noista ihmisistä ovat jo kansallisia pettureita, toisista on tullut japanilaisystäviä, kolmannet ovat valmiit niiksi muuttamaan, neljännet horjuvat, ja vain yksityiset henkilöt pysyvät lujina erikoisten olosuhteiden vuoksi. Eräiden osallistuminen

kansalliseen yhteisrintamaan on pakon sanelemaa, ja he tekevät sen väkinäisesti. Yleensä puhuen on heidän luopumisensa japanilaisvastaisesta kansallisesta yhteisrintamasta lähitulevaisuuden kysymys. Nykyisin monet häijyimmät ainekset suurten tilanherrojen ja suurporvariston joukosta provosoivat japanilaisvastaisen kansallisen yhteisrintaman hajoamista. He ovat valhe- ja panettelutehtailijoita; parjaavia huhuja, esimerkiksi tietoja »kommunistimellakoista», »8. armeijan perääntymisestä» ym. tullaan levittämään yhä useammin. Meidän tehtävänämmä on taistella päättävästi kansallista antautumiskantaa vastaan ja tässä taistelussa laajentaa ja lujittaa yhteisrintaman vasemmistosiipeä sekä saada aikaan vasemmistuminen ja käänne keskustan asennoitumisessa.

Luokka-antautumiskannan ja kansallisen antautumiskannan välinen yhteys

29. Japanilaisia anastajia vastaan käytävässä kansallisvallankumouksellisessa sodassa on luokka-antautumiskanta tosiasiallisesti kansallisen antautumiskannan reservi, mitä vahingollisin syrjäpoikkeama, joka auttaa oikeistoleiriä ja yrittää syöstä Kiinan tappioon sodassa. Jotta valloitettaisiin kiinalaisen kansakunnan ja sen työtätekevien joukkojen vapautus, jotta taistelua kansallista antautumiskantaa vastaan käytäisiin päättävästi ja tarmokkaasti, on taisteltava luokka-antautumiskantaa vastaan kommunistisen puolueen ja proletariaatin riveissä, nouseva taisteluun kaikilla työmme aloilla.

Huomautuksia

¹ Tarkoitetaan »Päätöstä nykytilanteesta ja puolueen tehtävistä», joka hyväksyttiin Kiinan Kommunistisen puolueen Keskuskomitean Poliittisen toimikunnan neuvottelukokouksessa Lotšuanissa, Šensin maakunnan pohjoisosassa, elokuun 25 p:nä 1937. Päätös on näin kuuluva:

»1. Lukoutsiaon provokaatio sekä Peipingin ja Tientsinin valtaus ovat vasta alkua japanilaisten rosvojen laajalle hyökkäykselle Kiinan sisämaahan. Japanilaiset rosivot ovat omassa maassaan jo ryhtyneet yleiseen liikekannallepanoon. Heidän propagandaväitteensä, että he muka »kieltäytyvät enemmistä laajentumispyrkimyksistä», ovat vain heidän hyökkäystään peittelevä savuverho.

2. Nankingin hallituksessa alkaa ilmetä tahtoa vastarintaan japanilaisten anastajien hyökkäyksen ja sen aiheuttaman kansan suuttumuksen painostuksesta. Puolustuksen järjestäminen koko maassa ja tosiasiallinen vastarinta viholliselle on eri paikkakunnilla jo alkanut. Suuri sota Kiinan ja Japanin välillä on väistämätön. Heinäkuun 7 pnä Lukoutsiaon luona tehty vastarinta oli alkua sodalle japanilaisia anastajia vastaan koko Kiinan mitassa.

3. Poliittinen tilanne Kiinassa on nyt tullut uuteen vaiheeseen — japanilaisia anastajia vastaan käytävän sodan vaiheeseen. Sodan valmisteluvaihe on jo ohitettu. Keskeinen tehtävä uudessa vaiheessa on kaikkien voimien liikkeelle saanti voiton saavuttamiseksi tässä sodassa. Edellisessä vaiheessa ei demokratian valloittamistehtävä tullut täytetyksi kuomintangin haluttomuuden ja kansanjoukkojen puutteellisen mobilisoinnin vuoksi, ja tästä lähtien se on siis täytettävä valloitettaessa voittoa japanilaisia anastajia vastaan käytävässä sodassa.

4. Nykyisessä uudessa vaiheessa eivät erimielisyydet ja kiistat kuomintangin ja muiden japanilaisvastaisten ryhmien välillä koske enää kysymystä siitä, onko vai eikö ole käytävä sotaa japanilaisia anastajia vastaan, vaan sitä, millä tavoin voitto tässä sodassa on valloitettava.

5. Voiton avain japanilaisia anastajia vastaan käytävässä sodassa on nyt jo aloitetun sodan laajentaminen yhteiseksi, yleiskansalliseksi sodaksi. Vain sellaisessa yhteisessä, yleiskansallisessa sodassa me voimme saavuttaa lopullisen voiton. Meidän puolueemme nyt esittämä, 10 kohtaa käsittävä Japanille tehtävän vastarinnan ja isänmaan pelastamisen ohjelma onkin se konkreettinen tie, joka johtaa meidät lopulliseen voittoon.

6. Siinä, miten sotaa nykyisin käydään, piilee mitä suurin vaara. Se johtuu ennen kaikkea siitä, että kuomintang ei yhä vieläkään halua nostaa koko kansaa osallistumaan sotaan. Päinvastoin, kuomintang pitää japanilaisia anastajia vastaan käytävää sotaa yksinomaan hallituksen asiana, se osoittaa joka askeleella pelkäävänsä kansanliikettä sotaan osallistumisen puolesta ja rajoittaa tätä liikettä, tekee esteitä hallituksen ja armeijan yhtymiselle kansanjoukkojen kanssa, kieltäytyy myöntämästä kansalle demokraattisia oikeuksia, joita tarvitaan anastajien torjumiseen ja isänmaan pelastamiseen, se ei pane toimeen valtionhallinnon johdonmukaista uudistamista, joka on välttämätön sitä varten, että nykyisestä hallituksesta tulisi yleiskiinalainen kansallisen puolustuksen hallitus. Sillä tavoin sotaa käytäessä voidaan saavuttaa vain osittaisia menestyksiä, mutta ei suinkaan lopullista voittoa japanilaisista anastajista. Päinvastoin, sellaisessa sodankäynnissä piilee raskaan tappion mahdollisuus.

7. Niiden suurien epäkohtien tuloksena, joita sodankäynnissä japanilaisia anastajia vastaan nykyisin on, voi tämän sodan jatkuessa sattua monia sotilaallisia vastoinkäymisiä, perääntymisiä, hajaantumisia, petturuutta omassa maassa, väliaikaista ja osittaista sopimista vihollisen kanssa. Tämän vuoksi on otettava huomioon, että tästä sodasta tulee raskas ja pitkälinen. Mutta me olemme varmat siitä, että jo alkanut sota japanilaisia anastajia vastaan tulee puolueemme ja koko kansan ponnistuksin jatkumaan ja kehittymään, lakaisten tieltään kaikki esteet. Meidän täytyy voittaa kaikki vaikeudet ja taistella päättävästi puolueemme esittämän, 10 kohtaa käsittävän ohjelman puolesta, joka tähtää voiton valloittamiseen tässä sodassa. Meidän on päättävästi vastustettava tätä ohjelmaa vastaan sotivia virheellisiä kannanottoja ja samalla pessimismin ja toivottomuuden sävyttämiä tappiomielialoja.

8. Kommunistisen puolueen jäsenen sekä sen johtamien kansanjoukkojen ja asevoimien tulee mahdollisimman aktiivisesti astua taistelun etulinjoille, tulla kansakunnan ydinjoukoksi sodassa, kehittää kaikin tavoin joukkoliikettä japanilaisia anastajia vastaan. He eivät saa menettää hetkeäkään, laiminlyödä ainoatakaan mahdollisuutta propagandan tekemiseen joukkojen keskuudessa, joukkojen järjestämiseen ja aseistamiseen. Jos me pystymme toden teolla järjestämään monimiljoonaiset joukot ja vetämään ne mukaan kansalliseen yhteisrintamaan, niin voitto japanilaisia anastajia vastaan käytävässä sodassa on epäilemättä meidän.»

² Sodan alkuvaiheessa antoivat Tšiing Kai-šek ja kuomintang, tuntiessaan kansan voimakkaan painostuksen, monia lupauksia erilaisista uudistuksista, mutta myöhemmin rikkoivat nämä lupauksensa toisen jälkeen.

³ Lušanin kurssit — kuomintangin puolue- ja hallituselinten johtavan henkilökunnan kurssit, jotka Tšiing Kai-šek oli järjestänyt Lušanissa taantumuksellisen hallitusjärjestelmänsä työntekijäin kouluttamiseksi.

⁴ Tšiing Nai-tši esitti siihen aikaan tunnuksen: »vähemmän kehoituksia, enemmän ehdotuksia». Itse asiassa pelkkä vetoomusten ja ehdotusten esittäminen kuomintangille silloisissa oloissa, jolloin kuomintang sorti kansaa, ei vastannut tarkoitustaan, vaan oli välittömästi kutsuttava kansaa taisteluun kuomintangia vastaan. Ilman tätä oli mahdotonta kestää taistelussa japanilaisia anastajia vastaan ja vastustaa kuomintangin taantumuksellisia toimenpiteitä. Tämän vuoksi Tšiing Nai-tšin katsantokanta oli virheellinen. Myöhemmin hän vähitellen tajusi virheensä.

⁵ Tarkoitetaan »Kiinan Kommunistisen puolueen Keskuskomitean päätösluonnosta kommunistisen puolueen osallistumisesta vallan elimiin» syyskuun 25 päivästä 1937. Asiakirja on näin kuuluva:

»1. Japanilaisia anastajia vastaan käytävässä sodassa tähän mennessä muodostunut tilanne vaatii kipeästi japanilaisvastaisen kansallisen yhteisrintaman hallituksen muodostamista kansalliskumouksellisen sodan johtamista varten japanilaisia anastajia vastaan ja voiton saavuttamiseksi japanilaisesta imperialismista. Kommunistit ovat valmiit menemään sellaiseen hallitukseen, ts.

välittömästi ja virallisesti ottamaan tässä hallituksessa vastaan hallintopaikkoja ja esittämään siinä aktiivista osaa. Sellaista hallitusta ei kuitenkaan vielä ole. Nykyinen hallitus on kuomintangin — yhden puolueen — diktatuurin hallitus.

2. Kiinan Kommunistinen puolue voi osallistua hallitukseen vasta silloin, kun kuomintangin yhden puolueen diktatuurihallitus muuttuu yleiskansalliseksi yhteisrintamanhallitukseksi, ts. kun se: a) hyväksyy meidän puolueemme ehdottaman »Japanille tehtävän vastarinnan ja isänmaan pelastamisen ohjelman» pääkohdat ja julkaisee niille rakentuvan hallitusohjelman; b) alkaa käytännöllisessä toiminnassaan tuoda ilmi vilpittöntä halua ponnistella tämän ohjelman täyttämiseksi ja saavuttaa tässä suhteessa tiettyjä tuloksia; c) sallii kommunistisen puolueen järjestöjen legaalisen olemassaolon ja takaa kommunistiselle puolueelle kansanjoukkojen mobilisoinnin vapauden, niiden järjestämisen ja kasvattamisen vapauden.

3. Siihen saakka, kunnes puolueen Keskuskomitea päättää osallistumisesta keskushallitukseen, ei kommunististen puolueen jäsenen pidä mennä paikallisiin vallan elimiin eikä myöskään ryhtyä hallituksen toimeenpanoelinten alaisten hallinnollisia kysymyksiä käsittelevien neuvostojen ja komiteoiden työhön, ei keskuksessa enempää kuin muuallakaan. Sellainen osallistuminen hallituselinten työhön olisi omiaan vain peittämään hämärään kommunistien poliittiset kasvot, se pidentäisi kuomintangin diktatorista valtaa ja vahingoittaisi demokraattisen yhteishallituksen muodostamista.

4. Mutta erikoisissa olosuhteissa olevien alueiden, esimerkiksi sotatoimialueiden paikallisissa vallan elimissä voivat kommunistit, milloin entiset vallanpitäjät eivät voi enää hallita entiseen tapaan ja ovat suurin piirtein valmiit toteuttamaan kommunistisen puolueen ehdotuksia, mutta kommunistinen puolue on jo saavuttanut laillisen toimintaoikeuden, ja myös nyt muodostuneen kriittillisen tilanteen vuoksi, jossa kommunistisen puolueen osallistuminen vallan elinten työhön käy välttämättömäksi niin kansanjoukkojen kuin itse näiden elintenkin kannalta katsoen — osallistua vallanelinten työhön. Japanilaisten rosvojen anastamalla alueella sensijaan tulee kommunistien sitä suuremmalla syyllä esiintyä avoimesti japanilaisvastaisen yhteisrintaman järjestäjinä.

5. Niin kauan kuin kommunistinen puolue ei mene virallisesti hallitukseen, on sen osallistuminen Yleiskiinalaisen Kansalliskokouksen tapaisiin edustuslaitoksiin, jotka ryhtyisivät käsittelemään demokraattista perustuslakia ja isänmaan pelastamiseksi käytävän taistelun linjaa, periaatteessa luvallista. Tämän vuoksi on kommunistisen puolueen taisteltava tarmokkaasti omien edustajiensa välitsemisen puolesta kansalliskokoukseen, käyttääkseen hyväkseen tämän kokouksen puhujalavaa kommunistisen puolueen kannan puolesta ja siten mobilisoidakseen kansaa, liittääkseen sen yhteen meidän puolueemme ympärille ja jouduttaakseen demokraattisen yhteisrintamahallituksen luomista.

6. Kommunistisen puolueen Keskuskomitea ja paikalliset komiteat voivat yhteisesti laaditun ohjelman ja täydellisen tasa-arvoisuuden pohjalla kuomintangin keskusjohdon ja paikalliskomiteoiden

kanssa perustaa yhteisrintamajärjestöjä, esimerkiksi erilaisia yhdistettyjä komiteoita, sellaisia kuin Taisteluliitto kansallisen vallankumouksen puolesta, joukkoliikekomiteoita, liikekannallepanokomiteoita rintama-alueella jne.

Kommunistisen puolueen tulee sellaisilla yhteisillä esiintymisillä kuomintangin kanssa pyrkiä kahden puolueen — kuomintangin ja kommunistisen puolueen — yhteistoimintaan.

7. Sen jälkeen kun Punaisen armeijan nimi on muutettu Kansallis-vallankumoukselliseksi armeijaksi ja punaisen vallan elimet Erikoisalueen vallanelimiksi, voivat niiden edustajat valloittamaansa laillista asemaa hyväkseen käyttäen liittyä kaikkiin sotilaallisiin ja joukkojärjestöihin, jotka palvelevat japanilaisille anastajille tehtävän vastarinnan ja isänmaan pelastamisen asiaa.

8. Entisen Punaisen armeijan joukko-osastoissa ja kaikissa sissijoukoissa on välttämättömästi säilytettävä kommunistisen puolueen jakamatonta johtoa. Tässä kysymyksessä ei kommunisteille ole luvallista minkäänlainen periaatteellinen horjunta.»

⁶ Tarkoitetaan eräiden puolueen jäsenten ehdotuksia, että vallankumouksellisilla tukialueilla vallinnut valtajärjestelmä — kansanedustajien kokousten valta — oli muutettava parlamentaariseksi järjestelmäksi kapitalististen valtioiden tapaan.

⁷ Sen jälkeen kun Keskisen alueen Punainen armeija oli lokaussa 1934 lähtenyt pohjoiseen, jatkoivat 8 maakunnan (Kiangsin, Fukienin, Kuangtungin, Hunanin, Hupen, Honanin, Tšekiangin ja Anhuein) 14 alueelle jääneet Punaisen armeijan joukot sitkeästi sissisotaa erittäin vaikeissa oloissa. Sodan syttyessä japanilaisia anastajia vastaan nämä joukko-osastot ryhtyivät kommunistisen puolueen Keskuskomitean ohjeisesti neuvotteluihin kuomintangin kanssa, lopettivat kansalaissodan, järjestäytyivät uudella tavalla ja sulautuivat yhdeksi armeijaksi (Uudeksi 4. armeijaksi, joka sittemmin taisteli sitkeästi japanilaisia anastajia vastaan Jangtse-joen pohjois- ja eteläpuolella) ja lähtivät rintamalle taistelemaan anastajia vastaan. Mutta Tšiing Kai-šek aikoi käyttää neuvotteluja tuhotakseen nämä sissijoukot. Fukienin ja Kuangtungin maakuntien raja-alue oli siihen aikaan eräs 14 sissialueesta ja Ho Ming eräs tällä alueella toimineiden sissiosastojen johtajista. Ho Ming ei osoittanut valppautta Tšiing Kai-šekin kavaliin aikeisiin nähden. Kun toista tuhatta hänen komennossa ollut sissiiä oli keskittynyt yhteen paikkaan, joutuivat he kuomintangilaisten saartamiksi ja aseistariisumiksi.

⁸ Viikkolehti Tsefang Tšoukan — Kiinan Kommunistisen puolueen äänenkannattaja — alkoi ilmestyä v. 1937 Jenanissa. Sitä julkaistiin vuoteen 1941 saakka, jolloin Tsefangšipao perustettiin.

⁹ Tässä tarkoitetaan sitä kansallisen porvariston osaa, jota silloin edustivat Šenpao ym. lehdet.

¹⁰ Fuhsingše-yhdistys (Uudestisyntyminen) ja »Si-si«-liitto olivat kuomintangissa toimivia fasistijärjestöjä, joita Tšiing Kai-šek ja Tšen Li-fu johtivat ja jotka ajoivat suurten tilanherrojen ja suurporvariston harvainvallaan asiaa. Mutta näihin järjestöihin kuului myös huomattava määrä pikkuporvariston edustajia, jotka

oli saatu niihin väkiväkolla ja petoksella. Tässä mainitulla osalla Fuhsingše-yhdistyksen jäseniä tarkoitetaan pääasiassa osaa silloisen kuomintangin armeijan upseerikuntaa. Osalla »Si-si«-liiton jäseniä tarkoitetaan samoin pääasiassa sitä osaa tämän liiton jäsenistä, joka ei ollut siinä johtavassa asemassa.